

**Govor Alije Izetbegovića na Samitu Organizacije islamske konferencije (OIC) u Teheranu
11. decembra 1997. godine**

„Bismillahi-r-Rahmani-r-Rahim

Poštovani gospodine predsjedavajući,
Vaša visočanstva i ekselencije,
draga braćo i sestre!

Smatram velikom privilegijom što mi se pružila prilika da govorim na ovom značajnom skupu muslimanskih zemalja. Upravo se vraćam s konferencije u Bonnu. To je bila specifična konferencija posvećena Bosni, na kojoj je razmatrana situacija u mojoj zemlji i donesene neke važne odluke. Nažalost, termini održavanja ovog Samita i konferencije u Bonnu su se podudarili, pa sam u mogućnosti da vam se tek danas obratim. Hvala vam na toj izuzetnoj prilici.

Poštujući vaše vrijeme i današnji program Konferencije, ja ću se u svom izlaganju osvrnuti samo na jednu temu: Istok i Zapad i moja Bosna između njih. Ideju za ovu temu dalo mi je moje posljednje putovanje koje je još u toku. U sedmici koja upravo završava poletio sam iz Bosne u Saudijsku Arabiju na konferenciju o obrazovanju, zatim u Evropu na konferenciju o Bosni, i evo me danas u Teheranu na Islamskoj konferenciji. To je i: Istok – Zapad – Istok.

Mislim da prilično dobro poznajem oba ova kraja svijeta. Na mom putovanju saznao sam i neke nove činjenice, dobre i loše. Sznao sam ohrabrujuću činjenicu o pet miliona učenika i studenata u Saudijskoj Arabiji, ali i žalosnu o 68,5 % nepismenih u jednoj drugoj muslimanskoj zemlji. Druga dobra vijest koju sam upravo čuo je 20 miliona ljudi koji pohađaju neku od škola u Iranu, a loša da je nepismenost među ženama skoro u svim muslimanskim zemljama nedopustivo visoka. Žene čine polovinu ljudskog roda. Neobrazovana žena ne može podići i odgojiti generaciju koja će voditi naše narode u 21. stoljeće.

Oprostite mi što ću biti vrlo otvoren. Lijepa laži ne pomažu, a gorke istine mogu biti ljekovite.

Zapad nije ni pokvaren ni degeneriran. „Truhli Zapad“ – ovu samoobmanu komunistički sistem je skupo platio. Zapad nije truho. On je jak, obrazovan i organiziran. Njegove škole su bolje od naših i njihovi gradovi su čišći od naših. Nivo ljudskih prava na Zapadu je viši, a socijalna briga za siromašne i manje sposobne bolje organizirana. Zapadnjaci su uglavnom odgovorni i tačni ljudi. Takva su moja iskustva s njima. Znam također i tamne strane njihovog napretka i ne gubim ih iz vida.

Islam jeste najbolji – to je istina, ali mi nismo najbolji. To su dvije različite stvari koje često zamjenjujemo.

Umjesto da mrzimo Zapad, takmičimo se s njim. Zar nam Kur'an nije to upravo naredio: „Natječite se u dobru...“? Pomoću vjere i nauke i sada možemo stvoriti snagu koja nam je potrebna. Istina je da je to dug i težak put, to je tegobno penjanje uz planinu, ona uzbrdica o kojoj govori Kur'an, ali drugog puta nema.

Zato osnivajmo svugdje fondove za školovanje. Neka nijedno naše dijete ne ostane van škole. Bogate muslimanske zemlje trebaju u tom važnom poslu da pomognu siromašnim. Uradimo to već danas i zakažimo odmah danas posebnu konferenciju za to.

Neki ljudi misle da se prednost može postići terorom. To je zabluda koja se opasno širi. Terorizam je izraz naše sadašnje i mogući uzrok naše buduće nemoći. On nije samo nemoralan nego i neproduktivan. Nemoralan, jer ginu nevini ljudi, a neproduktivan, jer nikad i nigdje nije ništa riješio. Terorizam su odbacili svi ozbiljni politički pokreti u historiji. Mislim da ga je Kur'an izričito zabranio rečenicom: „Ko ubije jednog nevinog čovjeka kao da je pobio čitav svijet...“

Ima, nažalost, ljudi koji to zaboravljaju.

A sada nekoliko riječi o Bosni iz koje dolazim.

Spomenuo sam Istok i Zapad. Bosna se nalazi na razmeđu ta dva svijeta, na Velikoj granici, kako to mi volimo reći. Svaki deseti Bošnjak poginuo je u minulom ratu. Tako visokom cijenom platili smo pravo na opstanak i slobodu. Zato ne dopustite da se učini nova nepravda Bosni. Poručite svima da je za vas Bosna sveta zemlja jer je natopljena krvlju nevinih ljudi, vaše braće po vjeri.

Neke zapadne zemlje su naši prijatelji. Raspoznat ćete ih po tome što pomažu Bosni, podržavajući njen integritet. Saradujte s njima na ovom historijskom zadatku, beskrajno važnom iz mnogih razloga za nas i za vas, pa i za civilizirani svijet u cjelini. Jer Bosna je veliki eksperiment koji se tiče svakog čovjeka i svake žene na svijetu.

Nesretniji dio našeg naroda ostao je prije više od jednog vijeka izvan Bosne i Hercegovine i danas živi kao manjina u Srbiji, odnosno Jugoslaviji, u regiji koja se zove Sandžak. Ja apelujem na vas da Bošnjacima, muslimanima Sandžaka priznate status muslimanske manjine u Organizaciji islamske konferencije.

Na kraju, želim zahvaliti iranskoj vladi za domaćinstvo ove Konferencije, velikom iranskom narodu za podršku i pomoć koju nam je nesebično pružio, posebno u toku rata, a svima vama za sve što ste učinili da pomognete mojoj zemlji u najtežim trenucima njene historije.

Hvala.“